શ્રી

જગદંબા ગરબાવળી.

કવિ જન સમરે સરસ્વતિ, સીતા સમરે રામ;
માનવ સમર તું અંબિકા, નવ બેસ કંઈ દામ.

સવત ૧૯૮૧

પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૨૫

કીમત. ૦-૧-૩

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા
શા. રતનલાલ મોતીલાલ—પેટલાદ.

નમ્ર વિનંતી.

પ્રિય સુજ્ઞ બન્ધુઓ માતાજીની કૃપાથી ગરબા, ગરબીઓ
વીગેરે સંગ્રહ કરી આ એક જગદંબા ગરબાવળી પ્રગટ
કરૂ છુ. તો મારી ઉપર દયા ભાવ લાવી સર્વ ભાવિક
ભક્તોએ સ્વીકારી તેના સદ ઉપયોગ કરશો
એવી આશા છે. હુ કવી નથી પણ માતા
જીના ચર્ણ પગની રજ છુ જેથી
અક્ષર માત્ર લખવામા ભુલ
થએલી હોયતો સુધારીને
વાંચી લેશો
એવી મારી
અરજ છે.
આ
ગરબાવલીની
અમુલ્ય કીમત
ફક્ત રૂ. ૦—૧—૩
રાખવામાં આવી છે, પરંતુ
સદરહુ બુકની ઉપજેલી કીમતમાંથી
છપામણી વીગેરે ખર્ચ બાદ કરતાં
બાકીનો નફો ધમાદા કરવામાં આવશે તે જાણવું.

લી. સેવક,
શા. રતનલાલ મોતીલાલ.
ધોળી કોઈ,—પેટલાદ.

श्री

અર્પણ પત્રિકા.

श्री आद्यशक्ति जगदंबा.

માતુશ્રી,

જગતના જીવનમય જીવોમાં આપ જીવન શક્તિરૂપે રહેલાં છો, આપની વિભૂતી અગાધ છે, દેવો અને મહાન ઋષિયો તે સંપૂર્ણ જાણી શકયા નથી, તે વિભૂતીના પ્રતાપેજ સમગ્ર બ્રહ્માંડ રચાયેલું છે અને જગતમાં જુદા જુદા નામથી પોતે સચરાચર વ્યાપેલાં છો, વળી ત્રણે લોકમાં માયારૂપ કાત્યાયની દેવી, શુંભ નિશુંભ, મધુકૈટભ, મહિષાસુર, રક્તબીજ, આદિ મહા પ્રપંચ અને પ્રબળ દૈત્યોને નાશ કરનાર અને દેવો, મુની—રૂષીગણ અને મનુષ્યોને સુખ આપનાર અખીલ ભુવનેશ્વરી ત્રીભુવનદાતા ત્રૈલોકય જીવનરાજ—રાજેશ્વરી જગદંબા આરાસુર નિવાસી મંમાયા તમે સમસ્ત ભૂમંડળની ઉત્પત્તિ, સ્થીતિ, લય તથા પાલણ કરનારાં છો. વળી મનુષ્યોને તમારી ભક્તિવડેજ પરમાનંદ પદની પ્રાપ્તિ થાય છે એમ સમજી હું અલ્પજ્ઞ જીવ તમારી કૃપાવડે તમારી શક્તિથી જે કાંઈ આપના ગુણાવિંદ ગાઈ સંતોષ પામું છું, તેમાં થતી ભુલચુકની માફી આપી તમારા કરકમલમાં શ્રી જગદંબા ગરબાવલી નામનું લઘુ પુસ્તક અર્પણ કરૂં છું તો તે સ્વીકારી આ રંક સેવકને કૃતાર્થ કરશોજી.

પેટલાદ	લી સેવક,
સં. ૧૯૮૧ માગસર સુદી ૧	શા. રતનલાલ મોતીલાલના પ્રણામ.

श्री गणेशाम्बिकाभ्यां नमः

જગદંબા ગરબાવળી.

શ્રી ગણપતિનો ગરબો.

સમરતાં સુખ પામીયેને, સાહ્ય કરે સુંઢાળોરે;
દરસને દુઃખ વામીયેને, મોટો દેવ દુંડાળોરે. ૧
પેહેરણુ એને કંચુકીને, માથે સુંદર ખુંપરે;
સિંદુર અંગે શોભતુને, એ છે આનંદ રૂપરે. ૨
ચાર ભુજાનો દેવતાને, ગોરિનો ગજદંતરે;
સુરપતિ સેવા કરેને, મહીમા છે અત્યંતરે. ૩
કટી સોહીયે કડી મેખલાને, ઘુઘરીયો બેઉ ચર્ણરે;
બાંહે બાજુબંધ બેરખાને, કુંડળ લળકે કર્ણરે. ૪
યજ્ઞોપવિત સર્પનુંને, સેવંત્રાનો હારરે;
ઊંદર એને બેસવાને, મોદિકનો છે અહારરે. ૫
ડાભા હાથમાં કમળ ફુલને, જમણા હાથમાં ફરસીરે;
કરમંડળ બેરખાને, રહે છે અમી વરસીરે. ૬

એવો ગણુપતિ પુજીએને, શંભુ જેના તાતરે;
મન વાંછીત ફળ પામીયેને, ઉમીઆ એની માતરે ૭
સુદ્ધ બુદ્ધ બે નારીયોને, સ્વામી કાર્તિક ભાઇરે;
રિદ્ધ સિદ્ધ બે કુંવરીયોને, ક્ષેમ કુશળ જમાઇરે, ૮
લક્ષ લાભ બે દીકરાને, એવું તો ઘર સુત્રરે;
સાચે મને સેવજો, એ છે પાર્વતીનો પુત્રરે. ૯
નામ લેતાં સિદ્ધ પામીયેને, છે શિવનું વરદાનરે;
નિત્ય ઉઠી શિશ નામીયે, તો પામીયે બહુ સંતાનરે. ૧૦
સાંભળજો સહુ માનવી તમે, એટલું કહ્યું કરજોરે;
ગરબો આ ગણેશનો તમે, આગળથી ઓચરજોરે. ૧૧
ગાશે સુણશે ભાવશુંને, તેનાં કારજ સરશેરે;
ગાવા પહેલા મન લાવીયેને, ત્રિનવીયે હર વરસેરે. ૧૨
સંવત સત્તર છાસિયોને, ઉત્તમ આસો માસરે;
નવરાત્રીની પંચમી, ગુણ ગાયે દલપતદાસરે. ૧૩
માગુ મનથી એટલું જે, પોચે મનની આશરે;
સુખ સંસારના ભોગવેને, અંતે સ્વર્ગ નિવાસરે ૧૪

માતાજીનું વધામણું.

(મોહનજીએ મોકલ્યુંરે મોસાળું—રાગ)

હાંહાંરે ચાલો ચાલોને આપણુ જઇએ,
હાંહાંરે અંબાને વધામણું દઇએ;

હાંહાંરે માના ચાચરમાં ગુણ ગઈએ;
વધામણું મોકલોરે અંબાને.

હાંહાંરે પ્રથમ ગણપતિને પાયે લાગું,
હાંહાંરે માને ચરણે ચીત હું માગું;
હાંહાંરે માનસરોવરે પ્રાયશ્ચિત ત્યાગું. વધામણું૦ ૧

હાંહાંરે કરી વાઘ ઉપર અસવારી,
હાંહાંરે લીધાં કરમાં ત્રીસુળ ધારી;
હાંહાંરે મહીષાસુર આદે તેં મારી. વધામણું૦ ૨

હાંહાંરે શીવ વિષ્નુ વિધિ સ્રજનારી,
હાંહાંરે વેદ નેતી નેતી રે ઉચ્ચારી;
હાંહાંરે કરે સ્તુતી ઇંદ્રાદીક તારી. વધામણું૦ ૩

હાંહાંરે પાસે બટુક ભૈરવ બલધારી,
હાંહાંરે તેડો ચાચર દીનદયાળી;
હાંહાંરે ધન્ય ધન્ય ગબરગઢવાળી. વધામણું૦ ૪

હાંહાંરે માજી સેવકોને પ્રેમે પાળો,
હાંહાંરે બાળક સામું મા સ્નેહે ભાળો;
હાંહાંરે મારાં પાપ સર્વે પ્રજાળો. વધામણું૦ ૫

હાંહાંરે ધન્ય ધન્ય આરાસુરવાળી,
હાંહાંરે બેઠાં છબીલી અંબા છોગાળી;
હાંહાંરે માજી ચાચરે નીત દીવાળી. વધામણું૦ ૬

હાંહાંરે સેવકો જપે નામ તમારૂં,
હાંહાંરે નીસ દીન અંબા ઉચારૂં;
હાંહાંરે તારૂં ધ્યાન હ્રદય વિષે ધારૂં. વધામણું૦ ૭

હાંહાંરે આવ્યાં સંકટ માજી નિવારો,
હાંહાંરે અંબા દરશન દઈ મને તારો;
હાંહાંરે અપરાધ ક્ષમા કરો મારો વધામણું૦

હાંહાંરે શ્રાવણ સંઘે તેડો બળાધાળી,
હાંહાંરે મારા તનમનનાં દુ:ખ ટાળી;
હાંહાંરે અંબા અકળ ગતી તમ ન્યાળી. વધામણું૦ ૯

હાંહાંરે અંબા શરણે તમારે હું આવું,
હાંહાંરે તારા પાગે શિશ નમાવું;
હાંહાંરે કરી દરશન તુજ ગુણ ગાવું. વધામણું૦ ૧૦

હાંહાંરે ચોદશે હવન રૂડો થાયે,
હાંહાંરે શ્રીફળ ચુંદડી ઘૃત હોમાયે;
હાંહારે ચારવેદના ઉચ્ચાર થાયે. વધામણું૦ ૧૧

હાંહાંરે કુમકુમ અમાસે પૂજા થાયે,
હાંહાંરે અંબામાની આશિષ લેવાયે;
હાંહાંરે નાગર નૃત્ય શરૂ નિત્ય થાયે. વધામણું૦ ૧૨

હાંહાંરે સામી વાવ્ય કલોદર સારી,
હાંહાંરે કૃપા દ્રષ્ટીએ જો જો કૃપાળી;
હાંહાંરે ધન્ય ધન્ય અંબે માજી મારી. વધામણું૦ ૧૩

હાંહાંરે વરસુંદીયા આવે ઉમંગ ધારી,
હાંહાંરે લાવે પૂજા સામગ્રી સઉ સારી;
હાંહાંરે આદ્ય શક્તિ અકળ ગતી ન્યારી. વધામણું૦ ૧૪

હાંહાંરે પ્રલ્હાદપુર પેટલાદ કહાવે,
હાંહાંરે ચંદ્રમણી સંઘવી સંઘ લાવે;
હાંહાંરે તેતો અંબા તણે મન ભાવે. વધામણું૦ ૧૫

હાંહાંરે સેવકો કરજોડીને કહે છે,
હાંહાંરે અંબા તેમના હ્રદયમાં રહે છે;
હાંહાંરે ધ્યાન ધરે તેને સુખ દે છે. વધામણું૦ ૧૬

હાંહાંરે રતનલાલ બે કરજોડી કહે છે,
હાંહાંરે માજીને ચરણે શિશ ધરે છે;
હાંહાંરે અંબા તેમનાં દુઃખ હરે છે. વધામણું૦ ૧૭

હાંહાંરે નટપુર નડીયાદના વાસી,
હાંહાંરે પુજન કરવાના છે અભિલાષી;
હાંહાંરે રાજનગર નરો ઉલ્લસી. વધામણું૦ ૧૮

હાંહાંરે વડનગરા વડોદરાવાળા,
હાંહાંરે પ્રેમી પ્રેમે લહે કરમાળા;
હાંહાંરે ગુણ ગાતા માજીના રસાળા. વધામણું૦ ૧૯

હાંહાંરે ત્રંબાવટી ત્રિપુરાના ભક્તો,
હાંહાંરે સાચવે શુભ આ'વા વખતો;
હાંહાંરે દ્વારે આવે શ્રીનો જોવા તખ્તો. વધામણું૦ ૨૦

હાંહાંરે સંવત ઓગણીસેં એકાશી સાલે,
હાંહાંરે શ્રાવણ કૃષ્ણ અમાસના દીને;
હાંહાંરે ગાય ગુણીઓ ઘોષ વદીને. વધામણું૦ ૨૧

હાંહાંરે રૂડું વધામણું જે કોઈ ગાશે,
હાંહાંરે તેનાં દેહનાં પ્રાશ્ચિત જાશે;
હાંહાંરે ગંગાશકરની પુરજો આશે. વધામણું૦ ૨૨

માતાજીના થાળ વખતે ગાવાની સ્તુતી.

પ્રાતઃકાળેરે કરૂણાવતી, મા તારૂં કન્યા સ્વરૂપ;
તેજે ત્રિભોવન મોહિ રહ્યાં, મોહ્યા ભહ્યારે ભુપ,
છેડે વળગ્યો છું માત સાંમને, મા તે મેલ્યો કેમ જાય.
અંબા મેલ્યો કેમ જાય, આરાસુરની હો રાય;
ગરૂવાગઢની હો રાય, મહા મતબાલી હો રાય,
કર સાહિને કરૂણા કરો. ૧

મધ્યાનેરે મચ્છર ઘણો, મા મતબાલી હો રાય;
ચોસઠ કુપા મદ્ય ભર્યા, પાન કીજે મોરી માય,
છેડે વળ૦ મા તે મેલ્યો૦ અંબા મેલ્યો૦ આરા૦
ગરૂવા૦ મા મત૦ કર સાહિને કરૂણા કરો. ૨

સાયંકાળેરે સુંદરી, મા તારૂ વૃદ્ધ સ્વરૂપ;
ચોળી પહેરી ચંપાવતી, પહેર્યાં દક્ષણી ચીર;

ઉભા સરસ્વતી તીર, છેડે વળગ્યો છું માત સામને;
મા તે મેલ્યો૦ અંબા મેલ્યો૦ આરા૦ ગરૂવા૦ મા મત૦
કર સાહિને કરૂણા કરો. ૩

મહિષાસુરને રે મારવા, ચટપટ ચાલ્યાં હો માય;
અવની ભારે ધ્રુજી રહી, શેશે સહ્યો નવ જાય;
છેડે વળ૦ માતે મેલ્યો૦ અંબા મેલ્યો૦ આરા૦
ગરૂવા૦ મા મત૦ કર સહિને કરૂણા કરો ૪

તારૂ ધ્યાન સુરીનર ધરે, મુનીવર જપતા હો જાપ;
તેને ધ્યાને આવો નહી, કાલા ઘેલાંની માત;
બ્હેરાં બોબડાની માત, લૂલાં લંગડાની માત;
આંધળાં પાંગળાંની માત, છેડે વળગ્યો છુ માત સાંમને
મા તે મેલ્યો૦ અંબા મેલ્યો૦ આરા૦ ગરૂવા૦ મા મત૦
કર સાહિને કરૂણા કરો. ૫

જે ગાયેને જે સાંભળે, તેની અંબા પુરે આશ;
દાસ સિવાનંદ એમ ભણે, રાખો ચરણની પાસ;
આપો અવિચળ વાસ, છેડે વળગ્યો છુ માત સાંમને
મા તે મેલ્યો૦ અંબા મેલ્યો૦ આરા૦ ગરૂવા૦ મા મત૦
કર સાહિને કરૂણા કરો. ૬

સ્તુતી.

(મા) ધન ધન આરાસુરની રાણી, અંબા ચાર જુગમાં જાણી, ટેક.
(મા) હોડણ પેહેરણ લીલા ચરણ, જ બા વેળા થાયરે મા (૨)
પ્રાતઃકાળે દરશન દ્યો ત્યારે, દીસો નાનાં બાળરે. ધન. ૧
(મા) સોના કેરૂ છત્ર બિરાજે, દસે આંગળીએ વેહેડરે મા; (૨)
મધ્યાને જ્યારે દરશન દ્યો ત્યારે, દીસો છો આધેરરે. ધન. ૨
(મા) સાયંકાળે થાય આરતી, વાગે મરદંગ ચંગરે મા, (૨)
સાયંકાળે દરશણ દ્યો ત્યારે, દીસો ઘરડે અંગરે. ધન. ૩
(મા) સેવા કરે બ્રાહ્મણ વાણીયાને, સહુકો સંગે જાયરે મા, (૨)
કર જોડીને કરે વિનતિ, રાંક અંબાઈદાસરે. ધન. ૪

સ્તુતી.

મહંમાય (૨) દેવિ બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંમાયા. ટેક.
સતયુગ દ્વાપર ત્રેતા કળજુગ, કળજુગ ભેદ ન પાયા;
દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંમાયા. (૨) ૧
બ્રહ્મા વેદ ભણે તોરે આગે, શંકર ધ્યાન ધરાયા;
દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી મહંમાયા (૨) ૨
નારદ નૃત્ય કરે તોરે આગે, કાનડ બેન બજાગા;
દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંમાયા (૨) ૩
કર દુર્લભ સુર્લભરે મૈયા, વલ્લભ જસ ગુણ ગાયા;
દેવી બ્રહ્માણી રૂદ્રાણી, મહંમાયા. (૨) ૪

ચાચર વધાવાની ગરબી.

ચાચર મોતીડે વધાવું રે, અંબામાનો. ટેક.
ચાચર મોતીડે વધાવું.

કુમ કુમ કેસરે ચાચર પુજું,
પુષ્પની વૃષ્ટિ કરાવું રે. અંબા૦ ૧

લાજ તજીજે હું તો સ્વાંગ સજીને,
નાચુ ને મંગળ ગાવું રે, અંબા૦ ૨

દુષ્ટ દુરીજન જે કોઈ બોલે,
તે મનમાં ન લાવું રે, અંબા૦ ૩

કહે દલસુખ દીન દામ વિનાનો,
દેવીનો દાસ કહેવરાવું રે અંબા૦ ૪

પંદર તિથિનો ગરબો.

(રઘુપતી રામ રૂદેમાં રેજોરે–રાગ)

માજી પડવે તે પ્રીત વધારીરે, અંબા ઉપર જાઊં હુ વારીરે;
તારી ગહન ગતી દીસે ન્યારી, પારે ક્યારે તેડસો મત બાલીરે,
આવું ચાચર ચોકે મા ચાલી. પારે ક્યારે૦ ૧
માજી બીજે બળે મન મારૂં રે, અંબા દરશન મુજને પ્યારૂં રે;
તારૂં ધ્યાન હૃદય નિત્ય ધરૂં, પારે૦ આવું. પારે૦ ૨
માજી ત્રિજે તે તનડું તલસેરે, ક્યારે મૈયા દર્શન સુખ મળસેરે;
પાપ પૂર્વ જનમનાં પ્રજળસે, પારે. આવું. પારે૦ ૩
માજી ચોથે થઇ મને ચટકીરે, મારૂં તન મન રહે છે ફટકીરે,

મારો જીવ રહ્યો છે ખટકી, પારે. આવું. પારે૦ ૪
માજી પાંચમે પાળો પ્રીતરે, તારૂં ધ્યાન ધરૂં એક ચીતે રે;
કરૂં વિનતી તને બીતે બીતે. પારે આવું. પારે૦ ૫
માજી છઠે છબીલી તું અંબારે, કરી કરૂણા કરો કર લંબારે,
તડો શ્રાવણ ચાચર રંભા. પારે. આવુ. પારે૦ ૬
માજી સાતમે સ્નેહ વધારોરે, આવી પ્રીતે પુજું તુજ પારોરે;
મને દાસ ગણીને મા તારો. પારે. આવું. પારે૦ ૭
માજી આઠમે ઉલટ છે અંગેરે, કૃચ કરી શ્રાવણ કેરા સંઘેરે;
હોંસ હૈયામાં રમવાની રંગે. પારે. આવું. પારે૦ ૮
માજી નોમે તે નટપુર નગરીરે, ઠામ ઠામે વાતો રહી પ્રસરીરે;
સંગ સાથે જવા બાંધી ગઠડી, દરશન ક્યારે આપસો મતબાલીરે;
આવું ચાચર ચોકે મા ચાલી. દરસન૦ ૯
માજી દશમે દયાળી તું માતારે, રાજનગરે આવ્યા ગુણ ગાતારે;
થઈ તન મનમાં સુખ સાતા. દરશન આવુ. દરશન૦ ૧૦
માજી એકાદશી દિન આજેરે, સેવા સામાન લીધો મા કાજેરે;
અંબા ધોળા તે ધઢમાં બીરાજે. દરશન. આવું. દરશન૦ ૧૧
માજી બારસે તું બળવંતી રે, સહુ આવી મળ્યા તારા ખંતીરે;
સંઘ ઉપડીગો ગુણવંતી. દરશન. આવું. દરશન૦ ૧૨
માજી તેરસે તાપ સમાવ્યો રે, સંઘ સાળો ખરેડીમાં આવ્યોરે,
તેતો અંબા તણે મન ભાવ્યો. દરશન. આવું. દરશન૦ ૧૩
મા તું ચૌદસે*ગિરીએ ચઢાવેરે, કરી દરશન પુણ્ય વધાવેરે;
ત્યાં તો હવન ભલો કરે ભાવે દરશન દીધાં માત તેં મતબાલીરે;

આ૦યો ચાચર ચોકે મા ચાલી. દરશન દીધાં૦ ૧૪
આવી અમાસ આનંદ પામે રે, પ્રેમે પુંજા કરે દુઃખ વામેરે;
નાગર નૃત્ય કરે તુંજ સામે, દરશન દીધાં. આ૦યો. દરશન૦ ૧૫
તીથી ગાય શીખેને સાંભળસે રે, તેને પાંચે પદારથ મલશેરે;
ચંદ્ર કહે મન વાંચ્છિત ફલશે, દરશન દીધાં માત તેં મતબાલીરે;
આ૦યો ચાચર ચોકે મા ચાલી. દરશન દીધાં૦ ૧૬

ગરબો.

ધન અંબેમાત, વસિયા ડુંગર માંહ્યરે જાગા જોઇને. ટેક.
પ્રથમ ગણપતિનું દરશન કરીયે, માનો કોલ લઈ ચાચર ફરીયે;
માની પાવડીયે જઈ શીશ નમીયે. ધન૦ ૧
અંબા આરાસુરમાં બિરાજે છે, માને છત્ર સોનાનું સીર છાજે છે;
સિંહાસન બેઠી બિરાજે છે. ધન૦ ૨
માને મુગટ જડાબ જોત ઝળકે છે, માને કાને કળાપુલ લળકે છે;
વચે પાનુ લીલુ ચળકે છે. ધન૦ ૩
માને શિરપર કલગીને તોરા, માને તરસે થયું ઝૂકે જોરા;
માજી પુરો મનોરથ મા મોટાં. ધન૦ ૪
માને ચોટલે ચોટી ફુલતી, શોભે ટોટી બંદી જુમતી;
સિકે જુમખે હીંડે લુમતી. ધન૦ ૫
માને નાકે વેસર હીરા ગાલે, માથે ટીલાં કીધાં કેસર આડે;
માને ટીલડી તપે છે લેલાટે. ધન૦ ૬

માને ગળે ઘરેણાં ઘણાં દીસે, માંહે ઉતરી માળા અરીસે;
હેવી દુનિયામાં દાતાર દીસે. ધન૦ ૭
માને બાંહે બાજુબંધ બજોડા, શોભે સારી કેડે કમર પટા;
હેવી આનંદી કરાવે આનંદ ઘટા. ધન૦ ૮
માની ચોળી અત્તરમાં બોળી, ચુવે અરગચે રંગે રોળી;
સાળુ કેસરીયા રંગે ઘોળી. ધન૦ ૯
માજી લખો લેખ કરમે રૂડા, તારા મનસુબા છે અતી ઉંડા;
રાખો અખંડ એવાતન ચુડા. ધન૦ ૧૦
માજી પેહેરો કાંબીને કલ્લાં, માજી આપો પુત્ર ભરો પલ્લાં;
ભોળી ભવાંની કામ કરો ભલ્લાં. ધન૦ ૧૧
સોવરાવો ચંદરવા સ્થંભા, માજી ભાવે ગોરીમાં રંભા;
કેવડાવો ઉદો ઉદો અંબા. ધન૦ ૧૨
માયે દીપક જોત્યો અજવાળી, પ્રથવીના પ્રાશ્ચીત પરજાળી;
માયે નિત્ય નિત્ય કીધી દીવાળી. ધન૦ ૧૩
બંધવો તોરણ બારણે, માજી કામ કરોછો કારણે;
હું તો પલક પલક જાઊ વારણે. ધન૦ ૧૪
ચાચર આવી પાડે તાળી, તારી અકળ ગત્ય ગબરવાળી;
હવે દશા નિશ્ચે વાળી. ધન૦ ૧૫
ચાચર આવી ગરબે રમીયે, તેતો અંબામાને મન ગમીયે;
અંબા દુર થકી દેખી નમીયે. ધન૦ ૧૬
માને આંગણે નોબત વાગે છે, તેનો શબ્દ ગગનમાં ગાજે છે;
મંડપમાં ઘંટા વાગે છે. ધન૦ ૧૭

માજી દરશન ઘો નયણે નીરખુ, રહો પ્રેમ રૂદે હૈડે હરખુ;
મારે બીજુ નથી કોઇ તમ સરખુ. ધન૦ ૧૮
માજી રાખો લાલાની લાલી, હેવી સાસેબ અંબા મતવાલી;
આણંદી અંબા અતિસે વાહલી. ધન૦ ૧૯
મોકલો મેહ આવે સહુને નુર, ભરો વાવ્ય સરોવર નદિયે પુર;
ખરેખરા વશ્યા ગામ આરાસુર ધન૦ ૨૦
માજી અષાડ આસો મહા ચૈતર, એ ચારે તારા નવરાતર,
મારે પસાયતાં વાવી ખેતર. ધન૦ ૨૧
તારા નામ થકી હું નથી અળગો, મને ચાચર રમ્યાનો ઘણો ગળકો;
માટે આવીને દામણે વળગ્યો. ધન૦ ૨૨
માજી નવરંગી નિશાન ફરકે, દેખી દુઃખ દારિદ્ર બેઉ થરકે;
તારે રંક રાય બે સહુ સરખે. ધન૦ ૨૩
તારી ધરમ ધજા ધન ધન વારી, હેવી સાહેબ અંબાજી મહારી;
માજી જીવ પરજા છે સહુ તારી. ધન૦ ૨૪
તારી વાતો દીઠી ઘણી ન્યારી, મુને લાગી મીઠડી બહુ સારી;
એવી ઉમીયાજી આણંદકારી. ધન૦ ૨૫
મા જીવું જશ ગાઇ પારે, આઇ આસરે રહું છું તારે;
અંબામા જર જજમાન મહારે. ધન૦ ૨૬
મા સાચી સદા સત્ય બરદાળી, અકળ ગત્ય ગબરવાળી,
રાખો આદીત વચન પ્રીત્યે પાળી. ધન૦ ૨૭

ગરબો.

મા તારા સતના ડુંગર ચઢવા, અતિ ઘણા દોહ્યલારે લોલ. ૧
પહેલે પગથીએ જુઠું તજવું, એ કેમ ફાવસેરે લોલ. ૨
બીજે પગથીએ વિવેક વિચાર, ધરીને ચાલવુંરે લોલ. ૩
ત્રીજે પગથીએ કુદ્રષ્ટિ દુર કરી, પગ મુકવોરે લોલ. ૪
ચોથે પગથીએ સંપથી ચાલી, સુખ પામીયેરે લોલ. ૫
પાંચમે રાખી તુજ પર વિશ્વાસ, વિભસ્ત ન બોલવુંરે લોલ. ૬
છઠે છકેલપણું સૌ તજવું, તજી અભિમાનનેરે લોલ. ૭
સાતમે હોમ હવન ને ગરબા, કે ભાવથી ગાઇએરે લોલ. ૮
આઠમે પ્રભુજી સમાન, માનુ મા ઈશ્વરીરે લોલ, ૯
નવમે પરમારથે પુરી પ્રીત, ધરી એક ચિત્તથીરે લોલ. ૧૦
ચાલ્યો એ રીતે રાખી ધર્મ, દુઃખ પડયાં દોહ્યલાંરે લોલ ૧૧
પુરણ ચઢયો હું તુજ પ્રતાપ, કહુ દરશન થયારે લોલ. ૧૨
લાગ્યો તુજ તેજને જ્યાં પાય, અમર કરી થાપીયેરે લોલ. ૧૩

પંચ તિથિ વખતે ગાવાનો ગરબો.

આઇ આસા પુરો મા અંબિકા, ટેક.

સેવો સેવા અંબે આરાસુરી, માની ચાકરી ચોખ્ખી કરી;
માના દર્શનથી ચિંતા ટળી, આઇ આશા પુરો મા અંબિકા. ૧

પ્રથમ ગણપતિ દર્શન કીજીએ, રીદ્ધ સિદ્ધ માગીને લીજીએ;
માને મહેલે હાથા દીજીયે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૨

માનું ચાચર અતિ રળિયામણું, શોભા તે શી શી વર્ણવું;
માને દુર થકી દેખી નમુ, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૩

વાવ્યનાં તે નિરમળ નીર છે, ચાચર ખેચર વીર છે;
ત્યાં ભૈરવો રણધિર છે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૪

માનું માનસરોવર સારૂં છે, ત્યાં અજાળ્ય દર્શન જાવું છે;
માના પારા મધે જઇ ગાવું છે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા ૫

માના વાઘ ગૌધન સિંહ ચરે, એક દિનમાં તે રૂપ ત્રણ ધરે;
દુઃખીયાનું દુઃખ સેહેજે હરે; આઈ આશા પુરો મા અંબિકા ૬

માજી આરાસુર વાસો વસે, મા સિંહાસને બેઠી હસે;
માજી સેવકની વહારે ધસે, આઇ આશા પુરો મા અંબિકા. ૭

સરસ્વતિમાં જઇને નાહિશું, દેહ શુદ્ધ નિર્મળ થાઈશું;
બાવા કોટેશ્વરના ગુણ ગાઇશું, આઇ આશા પુરો મા અંબિકા. ૮

વિશ્વંભરી વિશ્વેશ્વરી, માજી જાગતી જોતે ખરી;
માથે વિમળને કરૂણા કરી, આઇ આશા પુરો મા અંબિકા. ૯

ચાચર ફરી ગરબે રમે, ગરબે રમે તે માને ગમે;
માજી નાનો અંબાને નમે, આઈ આશા પુરો મા અંબિકા. ૧૦

અજાઇ માતાની ગરબી.

માન સરોવર તીરે માતા, અજાવડી કહીએરે મા;
તેનું દર્શન કીધે સહુકો, સુખીયાં થઇએરે મા. ૧
અંબાની જે વડી બેન તે, જઇ બેઠી વનમાંહ્યરે મા;
અજાઅ્ય માને વૈભવ ન ગમે, અતિ આનંદ મનમાંહ્યરે મા. ૨
ચોસઠ જોગણી ડાભા જમણી, બેઠી માની પાસરે મા;
આદ્ય શક્તિ છે અજાવડી તે, પુર્ણ જ્યોત્ય પ્રકાશરે મા. ૩
સઘળી દેવ્યા મા નિરલોભી, નહી કોની પરભાયરે મા;
જેને સેવે સંકટ નવ પામે, તેને સેવો નિત્યરે મા. ૪
તળાવના જળ ભરી તુંમડાં, તે વાડીનાં પુલરે મા;
કુમકુમ અક્ષત લેઇને પુજો, મહિમા અધીક અતુલ્યરે મા, ૬
કર્મ કછોટો કર આયુધ લઈ, બેઠી દેત્ય હણેરે મા;
નયણે માને અમી ઝરેને, નિરખે ભક્ત ભણીરે મા. ૭
અજાઅ્ય તળેથી માટી ચોળે, સઘળા રોગ હણેરે મા;
જનમ જનમનાં પ્રાશ્ચિત જાયે, વાણી વેદ ભણેરે મા. ૮
વૈભવ નહિ પણ પારો પ્રત્યક્ષ, જાણે સુરીનર લોકરે મા;
એ બે બેનોમાં ભેદ ગણે, કાંઇ તેનું જીવતર ફોકરે મા. ૯
અજા માવડીનો ગરબો જે કોઇ, ગાયે ભાવ ધરીરે મા;
સુખ સંપત પામે ઘણું, ભવ સાગર તરી જાયેરે મા. ૧૦
સંવત સત્તર ચોરાસીના, ભાદરવા સુદ બીજરે મા;
રવિવારે એ પારે દલપત, ગાયે મનની રીજરે મા. ૧૧

સાંભળતાં સુખ સાહ્યતા થાયે, જાયે તનના તાપરે મા;
મારી બુદ્ધિ પરમાણે બોલુ, અંબાનો પરતાપરે મા. ૧૨

ગરબો.

પાતળીરે, પુતળીરે, પાણીડાની હાર,
સરોવરીયા પાળ, ઘરનાળે બેડાં ભરયાંરે,
કોઇ સીચજોરે, સીચજોરે, વાડીમાંની વેલ (૨)
સીચજો વાડીમાંના કેવડારે.
કાંઇ કેવડીયારે, કેવડીયારે,
મારી અંબામાને ભેટ (૨) પાઘડીયે રક્ષા કરોરે,
કાંઇ પાઘડીયે રક્ષા કરોરે, નાનાં મોટાને ખંમા કરોરે. ૧
પાતળીરે, પુતળીરે, પાણીડાની હાર,
સરોવરીયા પાળ, ઘરનાળે બેડાં ભરયાંરે,
કોઇ સીચજોરે, સીચજોરે, વાડીમાંની વેલ (૨)
સીચજો વાડીમાંના મોગરારે.
કાંઇ મોગરારે, મોગરારે,
મારી અંબામાને ભેટ (૨) ઘાટડીયે રક્ષા કરોરે,
કાંઇ ઘાટડીયે રક્ષા કરોરે, નાનાં મોટાને ખંમા કરોરે. ૨

દેશી ફેર.

સીંગડુ વાગેરે તંમરીસું, જેનો શબ્દ ગયો આકાશ;
અંબા તારીરે પીપળીએ, બંધાવું ઐરી ગાય. ૧

ગાય ચરેને પાણી પીયે, મારી અંબા દુધડે ન્હાય;
સવા મણનોરે ખીચડો, માંહી સવા ધાણીનું તેલ. ૨
રમજો જમજોરે માવડીયો, ખેલાવજો સારી રાત;
સીંગડુ વાગેરે તંમરીયું, જેનો શબ્દ ગયો આકાશ. ૩
અંબા તારીરે પીપળીએ, બંધાવું ગારી ગાય;
ગાય ચરેને પાણી પીયે, મારી અંબા દુધડે ન્હાય ૪

માતાજીને કાગળ.

(રાગ–ધોળ.)

સુભસ્થાન આરાસુર સોહામણું, જ્યાં વસે અંબા મોરી માત.
કાગળ લખું કોડથી—
રાજ્ય રાજેશ્રી જાણું પ્રેશ્વરી, સકળ ગુણની તું છે માત. કા૦ ૧
તને બ્રહ્મા સરખી મા પુજતા, વદે વેદ વિશે સાચી વાત. કા૦ ૨
પાસે ગણપતિને સંભળાવજો, વહેરઈ સુણજો મોરી વાત. કા૦ ૩
ચુંવાળમાં બહુચરને કહેવરાવજો, પાવે મોકલો સંદેસો માત. કા૦ ૪
કોટેશ્વરમાં સરસ્વતિને કહેજો, જીભીયાએ વસો મોરી માત કા૦ ૫
વગડામાં અજાઇને સંભળાવજો, બટુક ભૈરવને કહેજો મા વાત. કા૦ ૬
ખોડીયાર માતને કાગળ બતાવજો, કાળ ભૈરવ ટાળો મારો કાળ. કા૦ ૭
મારી કરણી સામું નવ જોસો, હુંતો અપરાધી તારો મા બાળ. કા૦ ૮
સુખરૂપે ઘેર હું આવીયો, ફરી આવવાની આશા છે ત્યાંય. કા૦ ૯
કુશળતામાં માતા તારો બાળ છે, એવી રીતે રાખજો હમેશ કા૦૧૦

નવ જાણું વીધી કોઇ વાતમાં, છો માત ગરીબ નિવાજ. કા૦૧૧
ગાંડુ ઘેલું લખું પણ નિભાવજો, નથી કવિ થયો મોરી માત. કા૦૧૨
તારે આશરે પત્ર મા લખીઓ, બાળક જાણીને લેજ્ન માત. કા૦૧૩
અભીતંગ દાસ મૈયા તાયરો, રહે છે પ્રલ્હાદ પુરની માય. કા૦૧૪
કુમકુમ અક્ષર રૂડા રંગે ભરયાં, વારે ચઢો અંબા મોરી માય. કા૦૧૫
મંગાશંકર દાસ મૈયા તાયરો, વહેલાં આવી કરો મને સાહ્ય. કા૦૧૬

ગરબો.

સાહ્ય કરો આરાસુરવાળી અંબિકા,
મહેર કરો મતબાલી મુજપર માય જો,
કામી ક્રોધી લંપટ છું પણ તાહરો,
વિપત્ત પડે ત્યારે બાનાની પત જાય જો. સાહ્ય૦ ૧

સહજ પણામાં વિમળને કરૂણા કરી,
રંક હતો તેને કેવરાવ્યો રાય જો;
હસ્તિ ઘોડા ઝુલે વિમળ આંગણે,
ભરીયા તેના ગ્રથ તણા ભંડાર જો. સાહ્ય૦ ૨

જપ તપ સેવા સ્મર્ણ કાંઇ કીધાં નથી,
જાચક જનને દીધાં નથીરે કાંઇ દાન જો,
દુરબળ થઇને દરબારે આવી ચઢયો,
બુદ્ધિહીન છું મા આપો મુજને સાન જો. સાહ્ય૦ ૩

પરદ્રોહી પરનિંદા મેં તો બહુ કરી,
પરનારી શું રમીયો રંગ અપાર જો;
પરધન હરવાને પ્રપંચ કર્યા ઘણા,
ભરીયા છે કાંઇ કુકર્મના કોઠાર જો. સાહ્ય૦ ૪

હદવળી અલબેલી હાવાં શું જુવો,
દુઃખના ડુંગર વળીયા અપરંપાર જો;
કંઠ સમાણો કળીકાળે મુજને ગળ્યો,
બાંહ્ય ગ્રહીને કાઢો મુજને બહાર જો. સાહ્ય૦ ૫

તું દાતા ભકતા દેવી જાણું અમો,
ભગવતી ભાગવતે વેદ કરે વખાણ જો;
નિજ હુકમ વિના પવને પત્ર હાલે નહિ,
શાસ્ત્ર પુરાણમાં વ્યાસે કર્યું પ્રમાણ જો. સાહ્ય૦ ૬

મારે એક ભરોંસો તારા નામનો,
ઘટ ઘટ વ્યાપી શક્તિ ઠામો ઠામ જો;
બિરદાળી છો માટે બીરદ વિચારશો,
સમર્યાં કરશો સેવક જનનાં કામ જો. સાહ્ય૦ ૭

અવસર ચુકે અર્થ સરે નહિ માહરો,
વિલંબ કર્યા થકી વણુસી જાસે કામ જો;
માની લેજો મોતી રંકની વિનતી,
જેવો તેવો ઘરનો જાણી ગુલામ જો. સાહ્ય૦ ૮

સાતવારની સ્વારીનો ગરબો.

(ગરૂડે ચઢી આવજો ગીરધારી.) રાગ.

સિંહાસને શોભતાં મતબાલી, સહાય કરજો આરાસુરવાલી.
સિંહાસને૦

હાંહાંરે રવિવારે અખંડ જોત્યો ઝળકે;
હાંહાંરે વાઘ સ્વારી કરી મુખ મળકે,
હાંહાંરે માના મુગટમાં હીરા ચળકે. સિંહાસને૦ ૧
હાંહાંરે સોમવારે નંદીએ સ્વારી;
હાંહાંરે બેઠાં રૂદ્રાણી અતિ રૂપધારી,
હાંહાંરે માની કાન્તિ દીસે બહુ સારી. સિંહાસને૦ ૨
હાંહાંરે મંગળવારે સિંહે કરી સ્વારી;
હાંહાંરે મહિષાસુર નાખ્યો છે મારી,
હાંહાંરે સુર સઉની અરજ ઉર ધારી. સિંહાસને૦ ૩
હાંહાંરે બુધવારે બહુ બળવંતી;
હાંહાંરે બેઠાં હસ્તિએ મા ગુણવંતી,
હાંહાંરે ભક્ત ભીડ ભાગો ભગવંતી. સિંહાસને૦ ૪
હાંહાંરે ગુરૂવારે ગરૂડે બિરાજો;
હાંહાંરે વૈષ્ણવી લક્ષ્મી ગોખમાં ગાજો,
હાંહાંરે સેવકોની વહારે વેલાં ધાજો. સિંહાસને૦ ૫
હાંહાંરે શુક્રવારે હંશે સ્વારી કરતાં;
હાંહાંરે નિજ ભકતોને નવ નિધિ ભરતાં,
હાંહાંરે દુઃખ સકળ માજીરે હરતાં. સિંહાસને૦ ૬

હાંહાંરે શનિવારે ઐરાવત સોહી;
હાંહાંરે સરસ્વતિ મારે કીધી સ્વારી,
હાંહાંરે જક્ત જનુની તારી બલીહારી. સિંહાસને૦ ૭
હાંહાંરે સાતવારની સ્વારી જે ગાશે;
હાંહાંરે તેના દેહના પ્રાશ્ચિત જાશે,
હાંહાંરે મૈયા બાળક રાખે તારી આશ. સિંહાસને૦ ૮

ગરબો.

કારતક માસેરે માત કાળકા, પાવા તે ગઢ પર બિરાજતીરે. (૨)
કૃષ્ણ સ્વરૂપે કાળીરે કહીએ, મધુરસી મોરલી બજાવતી. (૨)
માગશર માસેરે માત બહુચરા, નવખંડ જુગમાં તું ફરતી. (૨)
દેશ દેસકા ગોખ બિછાયા, મોર છાપ મૈયા ધરતી. (૨)
પોસેતો પારવતી કહીએ, શંકર પર છાય ધરતી. (૨)
વૃષભ વાહની સદા કલ્યાણી, શિરપર ગંગા બિરાજતી. (૨)
માહા માસેરે મંમાયા કહીએ. માયા જુગમાં તુ વ્યાપી. (૨)
નવ દહાડા નવરાત્રી કહીએ, ઘેર ઘેર દેવી તું સ્થાપી. (૨)
ફાગણ માસેરે ફગવા ખેલે ભરભર ઝોરી ગુલાલકી. (૨)
ચુવા ચંદન અરગચા કહીએ, મટુકી ભરાવું લાલ કેસરકી. (૨)
ચઈતર માસેરે માત ચંડીકા, ચામુંડા નામ ધરાવતી. (૨)
ચંડ મુંડકો મારલીયો મા, ચોસઠ ખપર ભરાવતી. (૨)
વઇસાખ માસેરે માત સીંધવા, હાથલીયા મધુકા પ્યાલા. (૨)
સબ દઈતનકો મારલીયો મા, કીયા દેવકા રખવારા. (૨)

જેહેતા જુગદબા કહીએ, જય જનેતા જુગતકી. (૨)
ગરીબ ગરબા યાદ કરતે, વહારે ચડજો ભક્તનકી. (૨)
અસાડ માસેરે આદ્ય ઇશ્વરી, આરાસુર પર બિરાજતી. (૨)
દેશ દેસકા સંઘજ આવે, સિરપર છત્ર ધરાવતી. (૨)
શ્રાવણ માસેરે માતા સીંધવાઈ, સલખન પુર આવી બેઠાં. (૨)
ધન્ય ભાગ્ય ભક્તનકા કહીએ, બહુચર મા નજરે ન્યાળી. (૨)
ભાદરવે મા માત કાળકા, ભક્તિ કરલ્યો દુર્લભસે. (૨)
ખીરખાંડ ઓર ગરડ જલેબી, નવેદ કરલ્યો જુકતઇસે. (૨)
આસો માસેરે આવી દસરા, આવ્યા જુગમાં હે તેરા. (૨)
કાળી રાતકા સાધન કરલ્યો, દીવાળીકા દીન થોડા. (૨)
પુરણ માસ પુરસોત્તમ કહીએ, સંત ઉદરસે હે ત્યાગી. (૨)
સનમુખ હોકર વલ્લભ બોલે, બહુચરમા નજરે નીરખી. (૨)

ગરબી.

અલબેલીરે અંબે માત, જોવાને જઇએ;
બરદાળીરે બહુચર માત, જોવાને જઇએ. ટેક.

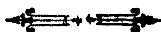
જોવા જઇએ મા સુખીયાં થઇએ, આરાસુરમાં રહીયે રે;
આપ આપણા મનની અવલેખા, અંબે આગળ કહીએ. જો૦ ૧
આરાસુરમાં અંબા બિરાજે, પાવાઘડ માહાકાળી રે;
દક્ષિણમાં દેવી તુળજા ભવાની, ચુવાળ બહુચર બાળી. જો. અ. ૨
માને પારે હવન થાય ને, ખીર ચુંદડી હોમાય રે;
બ્રાહ્મણ સઘળા વેદ ભણે ત્યાં, માતુની મંગળ ગાય જો. અ. ૩

આંધળાને આંખજ આપે, પાંગળાને પાય રે;
નીરધનિયાને ધનજ આપે, આપે પદારથ ચાર. જો. અ. ૪
માને પારે જે કોઈ આવે, તેની પુરે આસ રે;
કર જોડી કહે ભજીયો પાવઈ, હું છું તારો દાસ. જો. અ. ૫

ગરબી.

આવ્યાં સંકટ ટાળોરે, નીહાળો નિજદાસ ભણેરે મા; આવ્યાં. ટેક.
સેવક જન સરણાગત આવ્યો મા, કૃપા દ્રષ્ટિ કરી ભાળો રે,
નીહાળો નીજદાસ ભણેરે મા; આવ્યાં. ૧
કાળ તણા છો તમો કાળ કૃપાળી મા, જમને આવતાં ખાળો રે,
નીહાળો નીજદાસ ભણેરે મા; આવ્યાં. ૨
ભવ સઘળો જાયે ભક્તી કરતાં મા, એક દીનમાં સર્વે બાળોરે,
નીહાળો નીજદાસ ભણેરે મા; આવ્યાં. ૩
કહે દલસુખ બેઉ કર જોડી મા, એક તમારો ઓશીઆળો રે,
નીહાળો નીજદાસ ભણેરે મા; આવ્યાં. ૪

રાગ ભૈરવી.

ચાલો સ્નેહી અંબા દરશન જઈએ આજ. ટેક.
દરશન કરવા આજ જવું છે, સાથે સંઘજ ભારી;
આરાસુરની વાટે, ઝટપટ પંથે પડીએ આજ. ચાલો૦

વાટ ઘાટ રમણિક અતિ ઝાડી, આગળ નદીઓ સારી;
ન્હાતાં ગુણલા ગાતાં, ઘાટો ડુંગર ચડીએ આજ. ચાલો૦
ચૌદશના દીન આજ અનુપમ, હવન ભલો ત્યાં થાએ;
ચંદ કહે કરજોડી, અંબાના ગુણ ગાઇએ આજ. ચાલો૦

ગરબી.

હો જીરે જીરે હું તો બલીહારી રે; જાવુંવારી.
અંબા તારા નામને રે, જાવુંવારી. ટેક.

મહિષાસુરનું રે, મા મરદન કીધુ મા;
કીધી વાઘ તણી અસવારી રે...મા. જાવું૦ અંબા૦
ચંડ મુંડને, તેં રગદોર્યા મા;
ધુમ્ર લોચનને સંહારી રે...મા. જાવું૦ અંબા૦

પહેલા તે કરમાં માને, પાનજ સોહીએ મા;
બીજે ખડગ ચોધારી રે....મા. જાવું૦ અંબા૦
ત્રીજા તે કરમાં માને, ત્રીસુર સોહીએ મા;
ચોથે ગંટા ધારી રે...મા. જાવું૦ અંબા૦

રક્તબીજને, રણમા રે રોળ્યો મા;
ધરી મહાકાળી રૂપે રે....મા. જાવું૦ અંબા૦
આરા તે સુરમાં, અંબા બીરાજે મા;
પાવે તે ગઢ માહાકાળી રે...મા. જાવું૦ અંબા૦

દક્ષિણમાં દેવી, તુળજા ભવાની મા;
ચુવાળ બહુચર બાળી રે...મા. જાવું૦ અંબા૦
ચત્રભુજની, શોભા શી વર્ણવું મા;
લાડ લડાવ્યા ગીરધારી રે...મા. જાવું૦ અંબા૦

ભવાઈની બેઠકમાં ગાવાની

ગરબી.

ગોખવાળી માને ગાઈએ રે મા, તારી મોજો પાળીએ. ટેક
આકાશે રે મા રમતી રે મા, પાતાળે તું તેવીરે;
ત્રણ ભુવનમાં તારૂ અજવાળુ મા, (૨) જ્યાં જોઇએ ત્યાં તેત્રીરે. ગો.
ધુમ ધુમ નગારા માને નોબત વાગે, સરણાઇ વાગે સારી રે;
મધુરી મધુરી માને મૃદંગ વાગે, (૨) કરૂણા કરો કૃપાળી રંગે. ગો.
આરા તે સુરમાં અંબા બીરાજે, પાવે તે ગઢ મહાકાળી રે;
માન સરોવન તીરે મા બહુચર બીરાજે,(૨)કુકડની અસવારી રે. ગો.
બ્રહ્મારે આવે માને પાઠ ભણેમા, નારદજી ગુણ ગાએ રે;
શંકર આવે ડાક ડમરૂ બજાવે મા, (૨) અંબાને દરબારે રે, ગો.
સુબા આવે માને સલામ કરે છે, નોધારાના બેલીરે;
બેઉ કર જોડી ભટ વલ્લભ વીનવે, (૨) આશા પુરો અમારી રે. ગો.

ગરબી.

પાવાની પાદશાહીરે પીપળવાળી મા, પાવાની પાદશાહી. ટેક.
પાવેતે ધડથી માજી ઉતર્યા રે, આવતે કીધો પીપર વાસરે મા પીપ૦

ચાપર માની શોભતી રે, સોના તણો શણગાર રે મા. પીપ૦
દેશ પરદેશથી માની જાત્રાએ આવે, મોજ કરે છે માની વાટેરે મા. પીપ૦
સાતમે માનો સંઘજ આવે, આઠમ ખેલે સારી રાતરે મા. પીપ૦
મધ્ય દરીઆમાં માજી વાસ તમારો, ગુડતાં તારો ઝાંઝરે મા. પીપ૦
કર જોડી માને કુબેર વીનવે, રાખો ચરણની પાસરે મા. પીપ૦

ગરબી.

નારાયણી નમીએ આજ નેહથી.
ચાચર રમીએ આજ નેહથી.
શ્રીમન ગમીએ આજ નેહથી;
વૈષ્ણવી વીનતિ કરીએ આજ;
મન વાંચ્છિત વર વરીએ—નારાયણી૦
જય જય શબ્દ ઉચરીએ આજ;
ધ્યાન હૃદયમાં ધરીએ—નારાયણી૦
ત્રિસુળાધાર સિંહસવાર; વિશ્વ સકળને તુજ આધાર,
તુજ આધાર, તુજ આધાર,
સ્તવન કરે છે વારંવાર આજ વિષ્નું ત્રિપુરાર—ના૦
ઝગમગ ઝળકે જ્યોત અપાર;
અંબાને દરબાર નારાયણી.
અકળ અકામ, અવીચળ ધામ;
શ્રી જગજનુની જાણી નામ, જાણી નામ જાણી નામ,
અભય અચળ પદ રજ નિશકામ,

વ્યાપિક અંતર યામ—નારાયણી૦
[2]વેતાચળ શુભ સુખ વિશરામ;
જન મન પૂરણ કામ—નારાયણી૦
છો સુખ કંદ, જય જગદંબ
સુખ સંતતિ સંપતિ—નીદાતા
નિત્યાનંદ—નિત્યાનંદ
ગુણનિધિ ગરબે ગાતાં છંદ
ઉર ઉપજે આનંદ—નારાયણી૦
ચરણ કમળ પદ રજ મકરંદ;
ચિતવે ચિતમાં ચંદ—નારાયણી૦

ગરબી.

જય જય પરમ કૃપાળી રે; દેવી અંબા દયાળી;
[2]વેતાચળ ગઢવાળી રે, દેવી અંબા દયાળી; ટેક.
શાર્ંગત અભયાવર દાતા, મંમાયા મતબાલીરે દેવી૦ ૧
સાલંકૃત સિંહાશન શોભે, મુદિત થયુ મન ન્યાળી રે. દેવી૦ ૨
શ્રાવણ સંઘે તમારે મા પારે, રંગે રમે રંગ તાળીરે દેવી૦ ૩
હળીમળી લળી ગુણ તુજ ગાયે; હર્ષ કોડ દીવાળી રે. દેવી૦ ૪
મહેર કરી દરસન સુખ આપો, ચંદ ચહે બળદારી રે. દેવી૦ ૫

પ્રભાત.

જાગોને અલબેલી અંબા, દેવી ડુંગર વાળી રે; ટેક.
પ્રાતસકાળે માથે પેહેરી પાવડી, કનક કળસ કર ઝારી રે;
અમર વેલનો કટકો લઇને, આવ્યા છો લટકાળી રે. જાગો ૧
ચાલીને ચાચરમાં આવ્યાં, બેઠાં બાજઠ ઢાળીરે;
મુખડાં પખાળી માથે સુખડાં કીધાં, દુઃખડાં નાખ્યાં
કાપીરે. જાગો. ૨
ચાંલો ચળકે હીરા ઝળકે, નાકે વેસર વાળી રે;
ઝાળ ઝબુકે માને ઝુંમણા લેકે, આંખલડી મેહ સારીરે. જાગો. ૩
આવીને આંગણીયે રહો ઉભા, દેવી દીનદયાળી રે;
અરૂણ ઉદે થયો આગના આપી, અવની બધ
અજવાળો રે. જાગો. ૪
કર કંકણ ચુડી કડી મેખલા, ટીલડી શોભે સારી રે;
દાસ કીશોર કહે હરખી નિરખી, સાહ્ય કરો સંભારી રે. જાગો. ૫

ગરબી.

કેહવા દો મને કંસરાયને કાહાના. એ રાહ.

દેવીરે દાતા અલબેલી અંબા, તેડને ચાચર ચોકે મા રંબા.
દેવી૦ ટેક.
શોભારે તારી શીશી હું ગાવું, નિરખી છબી મા વારીજાઉં;
પ્રીતેરે નેનામૃત રસને પાઊં. દેવી૦ ૧

ત્હારા ઉપર જોર જુલમ દાવો, માયાળી મૈયા મનમાં ના લાવો.
ગાંડુરે ઘેલુ બોલું તો નિભાવો. દેવી૦ ૨
શ્રાવણ માસે મનડું તલસાવો, લેવા ત્હારા દરશનનો લ્હાવો;
ચાચર આવી ગરબો મારે ગાવો. દેવી૦ ૩
આશા તારી રાખું મા બિરદાળી, જપુ જાપ જગદંબા બાળી;
ચંદને તમે દેશો નહી ટાળી. દેવી૦ ૪

ગરબી.

સામું જુઓ ન્યાળી, અંબા મુજ સામુ જુઓ ન્યાળી. ટેક૦
સેવક જાણી પોતા કેરો, સાહાય કરો બાળી. અંબા૦ ૧
કોણ આગળ જઇ દીલની વાતો, કહીએ તમ ટાળી. અંબા૦ ૨
સાંકળેશ્વર તમ સરણે આવ્યો, લ્યોને સંભાળી. અંબા૦ ૩

ગરબી.

માન્યું મા નિરખી, મારૂં મન માન્યું મા નિરખી. ટેક૦
કરૂણા કટાક્ષ કમળદળ લોચન, અમૃત રહ્યું વરસી. મારૂં૦ ૧
પ્રેમે બંધાયો તે ન થાઉં અળગો, રહ્યું હ્રદય હરખી. મારૂં૦ ૨
કહે સાંકળેશ્વર જુગમાં દાતા, નહી અંબા સરખી. મારૂં૦ ૩

ગરબી.

અનબલ પુરી સમરૂં રે. કીંકર પર કરૂણા કરો. ટેક.
મયા મુજ ઘેર આવો રે, માજી મહેર કરી:
પાવડીઓને પુજું રે, પ્રાણ થકી પ્રીત કરી.
સુધાદિક નીરમળ રે, પાદુકાને રે પુજું:
પીળી પામરી લઈને રે; પ્રીતે કરી પાવ લોહું.
કેશર કુંમ કુંમની રે, કોડે પુંજા કરૂં;
ગંધાક્ષત પુષ્પ રે, અબીલ ગુલાલ અંગે.
ગુલાબ કેવડીઓ રે, અત્તર છાંટુ ઉમંગે:
ધુપ દિપ નૈવેદ રે, યથા શક્તિએ કીજે.
કપુરની આરતી રે, ઉતારી બીદલ લીજે:
હુંતો નીચો નમીને રે, દંડવૃત કોટે કરૂં.
પાવડીઓને લઈને રે, મુસ્તક મારે ધરૂં:
પુરૂષનું પીયર છો રે, બહુચર મા બળધાળી
સેવક શીર છાજો રે, મારી મા મતબાળી:
આદ્ય શક્તિ છો આપરે, પરમેશ્વરી પોતે છો:
વેદ પુરાણમાં છો રે, દીસો જાગતી જોત્યે છો.
દલસુખ એમ કહે છે રે, સુણો અરજ અમારી;
હવે હું કયાં જાવુંરે, લાજ રાખો અમારી.

ગરબી. રાગ સોહીણી.

છબિલી મૈયા સનખલ પુરની હો રાય,
અરજ એક સાંભળો મોરી માય. ટેક.
માજીરે તારૂ બગધાળી છે નામ,
સેવક સીર છાજતાં મોરી માય. છબીલી.
માજીરે કીધાં ભક્ત તણાં બહુ કામ,
ગોખે બેસ્રી ગાજતાં મોરી માય. છબીલી.
માજીરે કીરપા કરોને મહારાજ ધીરાજ,
આશો માસે આવીશું મોરી માય. છબીલી.
માજીરે પુંજા કરવા સાંમગ્રી સાથ,
છાબ ભરી લાવીશું મોરી માય. છબીલી.
માજીરે કળી કાળનું પાપ સમુળુ,
કૃપા કરી કાપીએ મોરી માય. છબીલી.
માજીરે મારે દીવસ દીવાળીનો આજ,
આનંદ છે અંગમાં મોરી માય. છબીલી.
માજીરે કાપી કુબુદ્ધિ સુબુદ્ધિ આપો.
દાસ ત્રીભોવંનને મોરી માય. છબીલી.

થાળ.

કનક કળશ ગંગાજળ ભરી, મારી અંબાજી આગળ થાળજ ધરી મા.
આરોગો અંબાજી મોરી માય, જેમ જન તારા સુખીયા થાય મા.
દ્રાક્ષ ચારોળી બદામ અખરોડ, પસ્તાં લીંબુને ફરસાં બોર મા.
સિંગોડા સાકર શેલડી, ખડબુચાં આંબા કાકડી મા.

મગના લાડુને ઘેબર સાર, પેંડા ધારીને દુધપાક મા.
ખારાં તીખાંને તમતમાં, આદુ લિંબુને માંહી કરમદ ઘણા મા.
શ્રીફળ આદીજી લેજોરે ભોગ, અનેક અનેકના સવ સંજોગ મા.
ખીર ખાંડ, ઘૃત પોળી સાર, આરોગો અંબાજી કંસાર મા.
લેંચી લાપસીને ચુરમા, વડાં વેઢમીને સાકજ ઘણાં મા.
દાળ સાક ઘ્રત પુરણ કરી, આરોગો અંબાજી મન ધરી મા.
કેસર કર્મજ ભર્યા ભરપુર, જીરાં રસ માજી જમીએ કુર મા.
દુધ કડયાં લેઈ આગળ ધર્યા, ઘુંટ ભરીને માયે આચમન કર્યાં મા.
આરોગીને ઉઠયાં મોરી માય, જુઠ રહ્યાં તે જન માગી માગી ખાય મા.
સિંહાસન ઉપર સુંદરી, બેઠા માત સકળ પરવરી મા.
મહેકે બરાસે બીડી કરી, આનંદે અંબા માય મુખમાં ધરી મા.
એક એક આગળ ઢોળેરે વાય, એના આગળ નૃત્ય થાય મા.
વાગે પંચ શબ્દ નિશાન, ભરે ભુંગળ વાગે પરિમાણ મા.
સકળ મનોરથ પુરો મોરી માય બેઉ કરજોડીને વલ્લભ ગાય મા.

આરતી.

જે આદ્ય શક્તિ મા,જે આદ્ય શક્તિ,અખંડ બ્રહ્માંડ નિપાવ્યા; (૨)
પડવે પંડે થયા. જયો જયો મા જુગદંબે. ૧
દ્વિતિયા બે સ્વરૂપ, શિવ શક્તિ જાણુ....મા; (૨)
બ્રહ્મા ગણપતિ ગાયે, (૨) હર ગાયે હરી મા. જયો૦ ૨
તૃતિયા ત્રણ સ્વરૂપ, ત્રિભુવનમાં બેઠા...મા; (૨)
ત્રિપુર થકી તરવેણી (૨) તું તરવેણી મા. જયો૦ ૩

ચોથે ચતુરા મહા લક્ષ્મીજી, સચરાચર વાપ્યા....મા; (૨)
ચાર ભુજ ચો દીસા, (૨) પ્રગટયાં દક્ષિણુ મા. જયો૦ ૪
પંચમી પંચ ઋષિ, પંચમ ગુણુ પદમા....મા; (૨)
પંચ સહસ્ત્ર ત્યાં સોહીએ, (૨) પંચે તત્વે મા. જયો૦ ૫
ષષ્ટી તું નારાયણી, મહિષાસુર માર્યો....મા; (૨)
નર નારીને રૂપે, (૨) વ્યાપ્યાં સઘળે મા. જયો૦ ૬
સપ્તમી સપ્ત પાતાળ, સાવીત્રી સંધ્યા....મા; (૨)
ગૌ ગંગા ગાયત્રી, (૨) ગવરી ગીતા મા. જયો૦ ૭
અષ્ટમી અષ્ટ ભુજા, નંદા આનંદા....મા; (૨)
સુરીનર મુનીવર જનમ્યા, (૨) દેવ દૈત્યો મા. જયો૦ ૮
નવમી નવ કુળ નાગ, સેવે નવ દુરગા....મા; (૨)
નવરાત્રીનાં પુજન, શિવરાત્રીના અરચન,
કીધાં છે બ્રહ્મા. જયો૦ ૯
દસમી દસ અવતાર, જય વિજીયા દસમી....મા; (૨)
રામે રામ રમાડયાં, (૨) રાવણુ રોળ્યો મા. જયો૦ ૧૦
એકાદશી અગીયારસ, કાત્યાયની કામા...મા; (૨)
કામ દુર્ગા કાળીકા, (૨) શામા ને રામા. જયો૦ ૧૧
બારસે બાળા રૂપ, બહુચરી અંબા....મા; (૨)
બટુક ભૈરવ સોહીએ, કાળ ભૈરવ સોહીએ,
તારાં છે એ મા. જયો૦ ૧૨
તેરસે તુળજા રૂપ, તું તારૂણી માતા...મા; (૨)
બ્રહ્મા વિષ્ણુ સદા શિવ, (૨) ગુણુ તારા ગાતા. જયો૦ ૧૩

ચૌદસે ચૌદે રૂપ, ચંડી ચામુંડા....મા; (૨)
ભાવ ભક્તિ કાંઈ આપો, પોતાનો કરી સ્થાપો,
સિંહ વાહનની માતા. જયો૦ ૧૪

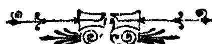
પુનમે કુંભ ભર્યો, સાંભળજો કરૂણા...મા; (૨)
માર્કંડ મુનિએ વખાણ્યો, વસિષ્ટ દેવે વખાણ્યો,
ગાઈ શુભ કવિતા. જયો૦ ૧૫

સંવત સત્તાવન, સૌ તિથિ ગાયે...મા; (૨)
સંવત સોળે પ્રગટયાં, (૨) રેવાની તીરે. જયો૦ ૧૬

ત્રંબાવટી નગરી આઇ રૂપાવતી નગરીમાં, સ્વંભાવી નગરી;
સોળ સહસ્ત્ર ત્યાં સોહીએ, (૨) ક્ષમા કરો ગવરી. જયો૦ ૧૭

શિવ શક્તિની આરતી જે કોઇ ગાસે મા, જે ભાવે ગાસે;
ભણે શિવાનંદ સ્વામી, (૨) સુખ સંપતિ થાશે. જયો૦ ૧૮

મોતીએ વધાવી માત, આરતી હું ગાવું...મા; (૨)
હરનીશ આરતી કરતા, (૨) મનમાં હરખાવું. જયો૦ ૧૯

આરતી.

જય સુખ કર મુર્તિ, શિવ જય સુખ કર મુર્તિ;
ગણુપતિ શિવ હરી ભાસ્કર, (૨) અંબા મા સુખ કરતી.
જયદેવ મહાદેવ૦ ૧

જય હરી હરા શિવ, જય હરી હરા; (૨)
ગંગાધર ગીરજાધર, (૨) ઈશ્વર ૐમકારા.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૨

નંદી વાહન ખગ વાહન, શિવ ચક્ર ત્રિસુલધારી; (૨)
ત્રિપુરારી મોરારિ, (૨) કર કમલાધારી.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૩

વાઘંબર પીતાંબર, શિવ સ્યામે પહેર્યાં; (૨)
કમળ નયય કેસવને, (૨) શિવને ત્રિનયનાં.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૪

મોહન ને મહાદેવ, જો સુદીર ગાશો; (૨)
હરીહરના ગુણુ ગાતાં, (૨) હરી ચરણે જાશો.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૫

એ બે એક સ્વરૂપ, અંતર નવ ગણુશો; (૨)
ભોળા ભુધરને ભજતાં, (૨) ભવસાગર તરશો.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૬

લક્ષ્મીવર ઉમીયાવર, શંકર સામળીયા; (૨)
હરીહર નટવર સ્વામી, (૨) એકાંતે મળીયા.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૭

વૈકુંઠે વસે વિશ્વંભર, શિવજી કૈલાસે; (૨)
હરી કાળા હરગોળા, (૨) એ બે અવિનાસી.

જયદેવ મહાદેવ૦ ૮

મણી ભુષણ મહાદેવ, ગંગા શિવ સ્યામે; (૨)
રામે રૂદીયે રાખ્યા, (૨) ઉમીયા અર્ધાંગે.
જયદેવ મહાદેવ૦ ૯

મણી મુક્તા મોહનને, શિવને રૂંઢમાળા; (૨)
કૌસ્તુભ મણી કેશવને, (૨) શિવને હળાહળ.
જયદેવ મહાદેવ૦ ૧૦

હરીહરાની આરતી, જે કોઈ ગાશે; (૨)
ભણે શિવાનંદ સ્વામી, (૨) સુખ સંપત્તિ થાશે,
જયદેવ મહાદેવ૦ ૧૧

અંબા અષ્ટક.

પ્રથમ સરસ્વતિ માતને પાયે લાગું,
વળીને વળી હું રસીક વાણી માગું;
ભવો ભવ ભવાની કહું સ્તુતિ તારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧

આઈતું સકળ વિશ્વની મુળ માયા,
હરિહર વિરંચી ત્રિગુણાત્મ જાયા;
રચ્યો સર્વ સંસાર તેં સુખકારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૨

તારી કિર્તિ કહેવા મને આશ પુરી
આઇ દાસ થાપો તે વાણી મધુરી;
વદનમાં વસો બ્રહ્મ કન્યા કુમારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૩

મારે માતતું તાતતું ભ્રાત ભગની,
સહોદર પરિવાર તું મુજ વગની;
તારે સર્ણ છું હુંય ત્રિસુળ ધારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૪

નથી જાણતો ધર્મ ખટ કર્મ સેવા,
નથી ભણતો જપતપ દાન દેવા;
તારા નામનો છે ભરૂસોજ ભારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૫

નથી જાણતો જ્ઞાનની વાત સાચી,
રહયો તે થકી મોહ માયાને રાચી;
કરો જ્ઞાનવંતો કુબુદ્ધિ નિવારી,
કૃપા રૂપ જગદંબા આનંદકારી. ૬

નથી જાણતો વેદ કે મંત્ર વિદ્યા,
સકળ શાસ્ત્રનું સારતું સર્વે સિધા;
મને ભક્ત જાણી મેહો ભવતારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૭

મહામંદ મતિ હીન છું હું ભવાની;
તમારી કરી વાત સર્વે થવાની;
કોને જઈ ભજું તું વિના માત મારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૮

પડી પીંડને પેટની પીડ મોટી,
તેણે જ્ઞાનની વાત કીધી છે ખોટી;
મારાં દુઃખ દારિદ્ર નાંખો વિદારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૯

હું તો દીન દુર્બળ થઈ શર્ણ આવ્યો,
ભવાની વળી ભક્ત તારો કહેવાયો;
તેની લાજ છે તુને સારી નઠારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧૦

સેવક તારાની વિનંતી મન આણી,
મને દાસના દાસનો દાસ જાણી;
ધરી દૃષ્ટિ મીઠી મને રાખ ઠારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧૧

ભણે સાંભળે વિનંતી ભાવ આણી,
તેને દાસ થાપે અંબા દીન જાણી;
મહા પાપના તાપથી લે ઉગારી,
કૃપા રૂપ જગદંબ આનંદકારી. ૧૨

અજબ જમાનો.

રાગ ગઝલનો.

આ જમાનો અંધ કેવો, કોને તે દરકાર છે.
સ્વાર્થના સૌ સોખ માંહી, કોને તે દરકાર છે.
છુટે ન એક પાઇ બાપુ, ધર્મની ભીક્ષા માંહી.
બાદશાહી બીલ થાયે, શોખના ખર્ચો માંહી.
વ્યર્થ ખર્ચો થાય છે, ને ચોર લુટી જાય છે.
આગ લાગે તો પછી, તો જીવડો મુઝાય છે.
તે સમે કો આંખ ચોળી, હે પ્રભુ હું શું કરૂં.
સમય આવે શીર પરે, ત્યારે પ્રભુ હું શું કરૂં.
માટે વીરલા જાગજો, ને ચેતજો સહુ સેજથી.
ભુખે ભીક્ષુક છે બીચારા, ન ડરો તે કાજથી.
નાટક સીનેમા સ્થાનમાં, રીઝવર્ડ ટીકીટો લેવાય છે.
શીજર અને જીનતાનમાં, પૈસા તમારા જાય છે.
ધર્મની જ્યાં વાત થાતી, તો પછી ચેષ્ટા કરે.
મર્યાદા લોપે માનવી, એ શ્વાન સમ ઉદર ભરે.
જય જય હે પરમ કૃપાળું, નમીને પાયે લાગું છું.
રક્ષણ કરો ને હે કૃપાળી, અંબાને પાયે લાગું છું.

જાહેર ખબર.

આ જગદંબા ગરબાવળી દરશાલે માતાજીના સંઘમાં જનાર દેવીના ભાવિક ભક્તોને અમુલ્ય ભેટ તરીકે મફત આપવામાં આવશે તો બહાર ગામના સદગૃહસ્થોએ પોતાના ચોકસ સરનામાથી અડધા આનાની ટીકીટ બીડી નીચેના સરનામાથી મંગાવી લેવા મહેરબાની કરવી.

સરનામું.

શા. રતનલાલ મોતીલાલ

મોળી કોઠ—પેટલાદ.

શાન્તિવિજય પ્રીંટીંગ પ્રેસમાં ઈશ્વરલાલ કેશવલાલ
અને માણેકલાલ માધવજીએ છાપ્યું.
ઢીંકવા ચોકી—અમદાવાદ.